

MINULÉ ŽIVOTY

Atasha Fyfeová

Objevte svoji dávnou minulost ~
a současnost se změří k lepšímu

EDICE ESOTERIKA

Atasha Fyfeová

**MINULÉ
ŽIVOTY**

Atasha Fyfeová

MINULÉ ŽIVOTY

Objevte svoji dávnou minulost –
a současnost se změní k lepšímu

Přeložila
Blanka Berounská

Autorka ani nakladatel nenesou žádnou odpovědnost za případnou újmu, která by snad mohla vzniknout přímo či nepřímo na základě sdělení nebo doporučení obsažených v této knize. Tato kniha není náhradou za lékařskou pomoc či stanovení diagnózy. Ve všech záležitostech souvisejících se zdravím by se měl čtenář vždy poradit s lékařem, případně s odborným terapeutem.

PAST LIVES

Copyright © 2015 by Atasha Fyfe

Originally published in 2014 by Hay House UK Ltd.

Translation © Blanka Berounská, 2014

All rights reserved

Czech edition © Metafora, 2015

ISBN 978-80-7359-443-5

Za to mám, že ten, kdo skoná,
na Zemi se znovu vrátí.
Novým tělem přioděná
stará duše z jiné máti
– v údech sílu, v mysli jas –
stejnou cestou půjde zas.

JOHN MASEFIELD – *A CREED*

OBSAH

Seznam cvičení	8
Slovo úvodem	9
Kapitola první: Kde se věřilo a věří v reinkarnaci?	13
Část první: Pátrání po minulých životech	19
Úvod	21
Kapitola druhá: O regresní terapii	24
Kapitola třetí: Skryté stopy v našich domovech	35
Kapitola čtvrtá: Dětské vzpomínky na minulé životy	43
Kapitola pátá: Oblíbená místa	53
Kapitola šestá: Ty nejkrásnější doby	63
Kapitola sedmá: Talent a schopnosti	74
Kapitola osmá: Nejčastější spouštěče vzpomínek	80
Kapitola devátá: Minulé zážitky zapsané na současných tělech	88
Kapitola desátá: Cesty k tajemství minulých životů	95
Část druhá: Dary minulých životů	111
Úvod	113
Kapitola jedenáctá: Zdraví	120
Kapitola dvanáctá: Dostatek	136
Kapitola třináctá: Vztahy	145
Kapitola čtrnáctá: Zvláštní poselství	159
Kapitola patnáctá: Jak dál?	166

SEZNAM CVIČENÍ

Hledejte stopy minulých životů ve vzpomínkách na dětství	50
Objevte významná místa z minulých životů	61
Pátrejte po stopách své minulosti napříč časem	72
Vypořádejte se s fyzickými následky minulých životů	93
Vyčistěte si čakry	132
Přivolejte si peníze	143
Potkejte se v bludišti	156

SLOVO ÚVODEM

Naše minulé životy nejsou záležitostí mrtvou a minulou v pravém smyslu toho slova, naopak, jsou živoucí součástí naší širší identity. Už jenom toto vědomí může změnit náš současný život, neboť dokážeme-li vnímat skutečnost novým pohledem, přestaneme se bát smrti a začneme lépe chápat nejen sami sebe, ale i vztahy, které prožíváme, a svět, jenž nás obklopuje.

Minulé životy nás hluboce ovlivňují, ať o jejich existenci víme, nebo ne. Obvykle působí pozitivně, ale jejich vliv může být i negativní. Kouzelným klíčem, který dokáže negativní působení eliminovat, je cesta do okamžiku, v němž se určitý problém objevil poprvé. Zkušenosti z regresní terapie ukazují, že tímto způsobem je možné vyřešit překvapivě širokou škálu potíží.

Jakmile se pustíme do odkrývání minulých životů, začnou nám přinášet mnoho užitku i do současnosti. Naše předchozí já pro nás mají připraveny vzácné dary, mnoho cenných a prospěšných věcí, které naše duše získaly na cestě časem. Je velmi užitečné dozvědět se o své osobní historii co nejvíc. Ale kde a jak začít?

Staré přísloví praví: „Je-li žák připraven, učitel se vždy objeví.“ Platí to i pro minulé životy. Jsme-li pro jejich objevování zralí, začnou se před námi vynořovat samy. Samozřejmě že ne všechny najednou a v celé šíři, s tím bychom si nedokázali poradit.

Jde o pozvolný proces, který postupuje krok za krokem a připomíná květinu, jejíž okvětní lístky se rozvíjejí pomalu a postupně, jeden po druhém. Mnohdy bylo semínko této květiny zaseto před dlouhou dobou a tiše vyčkávalo, až přijde pravý čas, aby se probudilo k životu.

Jedna z mých klientek narazila například na zmínku o minulých životech v jakémsi časopise, v povídkce, v níž se jeden z milenců vrátil z předchozího života do současnosti. Příběh se jí líbil, ale myšlenka reinkarnace jí v tu chvíli nepřipadala ani trochu zajímavá.

O minulé životy se začala zajímat až o mnoho let později, když prožívala těžké období v partnerském vztahu. Rozhodla se podstoupit regresi a zjistila, že kořeny jejího problému sahají do jednoho z minulých životů, který prožila se současným partnerem, a díky tomu dokázala celou věc vyřešit. Květina, která vyrostla ze semínka zasetého do jejího podvědomí onou romantickou povídkou, rozkvetla v pravý čas.

Já sama jsem slyšela o minulých životech od svého otce. Byl to prakticky založený Skot bez hluboké víry a rozhodně nijak neinklinoval k mystice. Ale přesto byl přesvědčený, že prožil jeden minulý život v Americe. A nejspíš měl pravdu. Proto tak rád četl knihy z Divokého západu a proto byly jeho nejoblíbenějšími tiskovinami *Saturday Evening Post* a *New Yorker*.

Občas utrousil o svém domnělém minulém životě nějakou poznámku, ale téma reinkarnace mě v té době zajímalo stejně málo jako zprávy o počasí. Vlastně jsem s ním o jeho teorii nikdy pořádně nemluvila, ale ani jsem ji nezavrhovala.

Myslím, že kouzelným semínkem uloženým v dětství do mé mysli se v mém případě staly právě otcovy narážky. Tehdy by mne vůbec nenapadlo, jaká podivuhodná květina z něj časem vyroste.

Dramata mých minulých životů se poprvé ohlásila,

když mi bylo sedmnáct. Zdál se mi tehdy živý sen, na který nikdy nezapomenu. Odehrával se v době Velké francouzské revoluce a já jsem měla být státa gilotinou. Když jsem položila hlavu na dřevěnou popravčí desku, šokovala mě lepkavá vlhkost krve předchozího odsouzence, kterou jsem cítila na vlastním krku. V tom okamžiku sen skončil a já se s výkřikem probudila.

Postupně se mi zdála řada snů ze stejné doby a z nich se skládal obrázek mého tehdejšího života. Prožila jsem ho jako mladý idealista, nikoli aristokrat, ale příslušník nově vznikající střední třídy. Věřila jsem v revoluci a snažila se prosazovat její ideály.

Stejně jako mnoho dalších jsem byla zatčena, uvězněna, došlo k rychlému procesu před revolučním tribunálem a pak už mě čekal rozsudek a poprava, která mě poslala na cestu do dalšího světa. Po té zkušenosti se hluboko ve mně usadilo přesvědčení, že je nebezpečné mluvit otevřeně o tom, co si myslím a v co věřím, a došla jsem k pevnému rozhodnutí, že už to nikdy neudělám.

Poprava gilotinou ve mně vyvolala obrovský strach a vytvořila v mé psychice podvědomý blok, který mě svažoval jako neviditelné řetězy. Ale už jenom to, že jsem si tuto skutečnost uvědomila a začala s ní pracovat, se stalo důležitým milníkem na cestě k psaní o minulých životech. Kdybych svému problému neporozuměla a nedopátrala se jeho kořenů, tato kniha by nikdy nevznikla.

Zkušenosti a zážitky z minulých životů nám dokážou dramaticky změnit ten současný. Jde o závažné a hluboké změny, které se nemohou odehrát ze dne na den. To, co jsem tady popsala v několika větách, byl ve skutečnosti velmi dlouhý proces, který nebylo možné nijak uspěchat. Květina našich minulých životů vyrostle tak rychle, jak sama uzná za vhodné, a rozkvetle, když přijde její čas. Ale už to, že čtete tyto řádky, znamená, že vaše květina začíná rašit.

Není třeba, abychom si vybavili všechny minulé životy, kterými jsme kdy prošli. I pouhým nahlédnutím do jednoho nebo do dvou získáme mnoho cenných informací a podnětů, které nás obohatí v mnoha směrech, a už jen to, že o existenci minulých životů budeme prostě vědět, dokáže učinit náš život šťastnějším, smysluplnějším a bohatším.

Je zřejmé, že v současném světě dochází k procesu rozšiřování vědomí. A povědomí o realitě minulých životů je podle mého soudu jeho důležitou součástí. Přináší nám osobní a duchovní užitek, mění i naše současné životy, je zdrojem větší tolerance a pochopení a má moc změnit svět, v němž žijeme.

Kapitola první

KDE SE VĚŘILO A VĚŘÍ V REINKARNACI

V reinkarnaci věřily téměř všechny historicky doložené kultury. Existuje pouze jedna, zato velká výjimka – svět Západu, kde se víra v minulé životy proměnila ve ztracený a zapovězený poklad. Během posledních patnácti století křesťané tento poklad ukryvali, snažili se jej znovu najít a dokonce pro něj umírali.

Během té dlouhé doby lidé Západu téměř zapoměli, jak velký užitek jim může povědomí o existenci minulých životů přinést, a zapomněli i na to, že toto vědění je součástí jejich přirozeného práva, jež je jim dáno narozením. Existence minulých životů byla Evropanům řadu století zatajována, a trpěli proto mnohem víc, než bylo nutné. A ti, kteří v reinkarnaci věřili, byli vystaveni krutému pronásledování. Církev zamlčovala obyčejným lidem zásadní fakta. Tyto hluboko pohřbené skutečnosti vynesla na světlo až moderní doba, v níž je volně k dispozici obrovské množství informací.

Mnoho zmínek o víře v reinkarnaci najdeme i v samotné bibli. Spisovatel Joe Fischer k tomu podotýká: „Bible považuje víru v reinkarnaci víceméně za samozřejmou a tato víra vystupuje na řadě míst jako pevné skalní podloží.“

O reinkarnaci učili esejci, farizejové, nazarejci i egyptští učenci. Reinkarnace byla součástí víry prvních křesťanských gnostiků, kteří se považovali za přímé pokračovatele pravého Ježíšova učení.

Byla důležitým prvkem i raného křesťanství a sv. Augustin i další církevní otcové kázali a psali o reinkarnaci jako o důležité součásti křesťanské víry.

Období temna

Proč a kdy nastal zásadní zlom? Převratnou změnu povahy křesťanství má na svědomí jeden jediný muž, který dokonce ani nebyl církevním hodnostářem: císař Justinián.

Vše se odehrálo na počátku 4. století, kdy se křesťanství stalo oficiálním státním náboženstvím Římské říše a postupně se začalo proměňovat v nástroj státní moci. Výraz hereze ztratil svůj původní význam (pochází z řeckého *hairés*, což znamená výběr), v němž se používal jako označení pro různé odnože víry, které nebyly v souladu s oficiální doktrínou. Hereze se stala synonymem pro kacířství a závažným zločinem, který se mnohdy trestal dokonce smrtí.

Pro novou, státem kontrolovanou církev se víra v reinkarnaci stala problémem, který znemožňoval nastolit skutečnou moc. Dokud lidé věřili v reinkarnaci, mohli sami přijímat odpovědnost za svou spásu a nepotřebovali kněze, kteří by za ně prosili. Tato svoboda ale ohrožovala císařovu mocenskou základnu reprezentovanou ortodoxním proudem křesťanství.

Justiniánův nový zákon

Císař se rozhodl zasáhnout. V roce 529 n. l. zrušil Platonskou akademii v Aténách, důležité filozofické centrum, kde se vyučovalo mimo jiné i o reinkarnaci. Mnozí z rozprášených učitelů, kteří si sotva zachránili životy, našli útočiště v sýfijských centrech na Východě. V roce 553 n. l. byla víra v reinkarnaci prohlášena za herezi a každému, kdo by ji vyznával, hrozila poprava.

Papež Vigilius, a spolu s ním i většina biskupů, se proti

této politice stavěl velmi ostře, ale císař si i přes jeho odpor prosadil svou.

Justinián nakonec svolal koncil, na němž zasedali pouze biskupové, kteří ho podporovali, a odbojného papeže nechal zatknout a uvěznit. Papež se zoufale snažil zveřejnit list, v němž proti císařovu postupu protestoval, ale nebylo to nic platné. Císař jej propustil až poté, co neochotně připojil své jméno pod edikt zakazující víru v reinkarnaci. Na cestě z internace papež zemřel v Syrakusách, patrně zavražděn Justiniánovými lidmi.

Tyto události odstartovaly temné časy. Následující století byla potřísněna krví a prostoupena pachem hranic podpalovaných svatou inkvizicí. Aby víra ve znovuzrození vůbec přežila, musela být uchovávána ve veliké tajnosti.

V době renesance se na okamžik znovu vynořila díky osobnosti florentského vévody Cosima de Medici. Církev ji ale během několika let znovu potlačila a myšlenka na minulé životy byla z hlav většiny lidí opět vymazána.

Po dobu téměř čtyř set let přežívalo povědomí o reinkarnaci pouze v tajných společenstvích mystiků, okultistů, kabalistů, alchymistů a rosekruciánů.

Tichá revoluce

Nová vlna zájmu o spirituální záležitosti se vzedmula až na konci 19. století, kdy začala vznikat řada esoterických hnutí a společností.

K nejvýznamnějším patřila Theosofická společnost založená kněžnou Blavatskou v New Yorku v roce 1875. Theosofie přinesla západnímu světu myšlenky z Východu a společně s nimi přišlo i znovuoživení víry v reinkarnaci.

Rudolf Steiner, který založil v roce 1921 Antroposofickou společnost, mimo jiné řekl: „Stejně jako byla kdysi doba zralá na to, aby přijala Koperníkovu teorii vesmíru, je dnešní doba zralá pro přijetí myšlenky reinkarnace.“

V následujících desetiletích se tento výrok ukázal téměř prorockým.

Případ Bridey Murphyové – bod obratu

Víra v minulé životy se v první polovině 20. století držela především mezi příznivci vznikajícího spirituálního hnutí a většina ostatních lidí o ní neměla ani tušení.

Pak ale přišel rok 1956 a s ním kniha Moreyho Bernsteina *Pátání po Bridey Murphyové*, která vyvolala obrovský zájem o reinkarnaci. Popisovala příběh ženy, která se v průběhu regrese vrátila do Irska 18. století, kde prožila minulý život. Dokázala si vybavit překvapivé podrobnosti.

Kolem knihy se rozpoutaly bouřlivé a protichůdné diskuse. Představitelé církve a zastánci tradičních škol psychologie se ji snažili zdiskreditovat, ale pak se do Irska vydali reportéři a zjistili, že většina detailů, které jsou v knize popsány, je historicky věrná.

Z Bernsteinovy knihy se stal bestseller a vzápětí se zdvihla vlna módního zájmu o reinkarnaci. Pořádaly se večírky ve stylu minulých životů, pily se „koktejly minulých životů“ a hitem se stala píseň *Kde a kdy*, v níž se zpívá: „Zdá se, že jsme se setkali už dřív“.

Rozvoj regresní terapie

Regresních metod využívala tradiční psychologie již v padesátých letech minulého století k tomu, aby dovedla pacienta do období, v němž jeho problém vznikl. Předpokládalo se ovšem, že půjde o odkrytí nějakého zážitku z dětství, ale ke značnému překvapení a znepokojení psychoterapeutů se stávalo, že se pacient místo do dětství vrátil ještě dál – do minulého života – a kořeny svých problémů objevil tam.

Kdyby v té době profesionální psycholog nebo psychoterapeut přiznal víru v minulé životy, stálo by ho to dobré

jméno a pravděpodobně i zaměstnání. O takových věcech se mlčelo. Teprve ve druhé polovině 20. století se tímto fenoménem začali zabývat odvážlivci z řad psychologů a psychiatrů, kteří věřili, že problémy jejich pacientů skutečně mohou mít původ za hranicí současného života.

O důležitosti vzpomínek na minulé životy bylo napsáno několik průlomových knih. Reakce veřejnosti byla velmi příznivá a cesta pro regresní terapii se otevřela.

Byly zahájeny podrobné výzkumy, za zmínku stojí například práce profesora Iana Stevenson. Důkazy, které shromáždil Stevenson a další průkopníci regresní terapie, potvrdily existenci minulých životů i pravdivost regresních prožitků.

Posouvání hranic

V současné době se hranice regresní terapie posouvá i směrem k budoucím životům a ke vzpomínkám na světy mezi jednotlivými životy. Už také víme, že při regresní terapii můžeme navázat kontakt se svým vyšším vedením.

Západní svět musel reinkarnaci znovu objevit, přestože víra ve znovuzrození je pravděpodobně stejně stará jako samo lidstvo. Do jisté míry je dobře, že jsme museli začít od nuly, protože patrně až nyní, v celé doložené lidské historii, byly reinkarnace, regrese a vlivy minulých životů prozkoumány s takovou důkladností. Výsledkem je rostoucí povědomí o minulých životech a o širokých možnostech, kterými nám mohou pomoci, abychom lépe pochopili sami sebe, dokázali správně řešit své problémy a transformovali svůj život.

Víra v reinkarnaci prošla na Západě dramatickou historií: byla zakázána, pronásledována, zapomenuta a posléze znovuobjevena. Je to příběh plný hrdinů, padouchů a dalších postav velmi vyhraněných charakterů. Více informací o tomto tématu najdete na webové stránce: www.pastlives-glastonbury.co.uk/Reincarnation-is-Back.html.

SHRNUTÍ

- Reinkarnace byla důležitým aspektem všech náboženství, dokonce i raného křesťanství.
- V důsledku politiky císaře Justiniána a navzdory odporu tehdejší církve byla víra v reinkarnaci v 6. století prohlášena za kacířství. Křesťané, kteří v reinkarnaci věřili, museli tuto svou víru uchovávat po řadu století v tajnosti, jinak riskovali smrt.
- V průběhu minulého století začal západní svět objevovat víru v reinkarnaci znovu a od úplného počátku. Vědci a odborníci provedli řadu seriózních výzkumů a o reinkarnaci bylo napsáno mnoho knih.
- Existence reinkarnace i možnost regresní terapie, která člověka dokáže dovést do minulých životů, se potvrdily.
- Tito průkopníci ověřili a potvrdili nejen existenci reinkarnačního procesu, ale i možnosti vstoupit znovu do minulých životů.

Reinkarnace se po mnoha staletích vynořila ze stínů a přinesla západnímu světu řadu darů: víru ve znovuzrození se všemi jejími pozitivy, uzdravovací schopnost regresní terapie, větší porozumění sobě samým i svému okolí a možnost vytvořit klidnější a pokojnější svět.

ČÁST PRVNÍ

PÁTRÁNÍ PO MINULÝCH ŽIVOTECH

*Můj život nezačal
ani narozením, ani počtím.
Vyrůstal jsem a rozvíjel se
po nesčetná tisíciletí.*

JACK LONDON

ÚVOD

Objevovat minulé životy je jako zjišťovat, že žijeme v paláci, ačkoli jsme si celou dobu mysleli, že máme k dispozici jenom maličkou garsonku. Tušíme sice, že za zdmi toho omezeného prostoru existuje i něco dalšího, ale nový svět se před námi objeví až ve chvíli, kdy najdeme kouzelné dveře, které se před námi otevrou do rozlehlého sídla s bezpočtem pokojů.

Pokud si uvědomíme šíři prožitých minulých životů, pochopíme mnohem lépe každý současný vztah, každý jednotlivý zážitek i událost a začneme vnímat přátelské světlo, které ozařuje počátek naší cesty tady a teď a které nás bude doprovázet na celé další pouti, již máme před sebou.

Existují dva hlavní způsoby, jak se o minulých životech dozvědět víc: hledat uvnitř v sobě a hledat ve vnějším světě.

Vnitřní cesta

Rozhodneme-li se získat informace o minulých životech prostřednictvím vnitřní cesty, můžeme zvolit několik možností. Jsou to:

- Regrese
- Meditace
- Intuice
- Sny
- Introspekce – například pochopení, do jaké míry ovlivňují minulé životy to, co dnes máme, nebo naopak nemáme rádi.